

131208 Andra söndagen i advent. ”Vem bor i advent?”, ett kyrkospel. Björn Helgesson

1:a Advent

Rekvisita: Garnnystan, åsnehuvud

På golvet ligger en röd garntråd som slutar i ett garnnystan. Jag börjar rulla upp tråden och ställer frågan: Vad är den röda tråden under advent? Vilka bor i advent? Den röda tråden rullas upp fram till predikstolen. Ett åsnehuvud blir synligt ovanför kanten.

Björn: Har ni sett! En åsna. Vad gör den där?

Åsnan: Jag har gått vilse!

Björn: Hjälp. Åsnan pratar!

Åsnan: Klart jag kan prata. Jag är inte vilken åsna som helst. Jag har fått bära den nya kungen. Han heter Jesus och har precis ridit in i Jerusalem. På mig!

Björn: Wow – en talande åsna!

Åsnan: Vill du också träffa Jesus så är han någonstans där framme. Du hinner nog ikapp om du skyndar dig. Följ strömmen. Han är inte långt borta: Guds rike är nära!

Björn: Wow – åsnan pratar.

Åsnan: Nu måste jag kila. Jag är klar med mitt jobb och ska hem till min by Betfage och var den än ligger så inte var det här uppe i alla fall.

Björn: Wow!

2:a advent

Rekvisita: Bakbord med deg på gradäng. Bagarklädsel

Garnnystanet leder fram till golvytan nära Jesusikonon. Där står bagaren och knådar sin deg.

Björn: Nej men hej! Står du och bakar! Lussebullar! MMM – massor med saffran. Nu blir det julstämning mitt i advent. Har du något bra recept?

Bagaren: Absolut. Gå in på församlingens hemsida så hittar du min bästa lussedeg.

Björn: Vad är viktigast för att få bra bullar?

Bagaren: Jäst! För att något ska växa behövs det jäst. Och tid. Jäst och tid. Då blir det bra bullar. Men det är inte bara deg som behöver jäsa. Du behöver också växa.

Björn: Va, jag är ingen deg, och är inte jag stor så det räcker!

Bagaren: Dummer. Jag menar inte din kropp. Den är tillräckligt stor. Jag menar ditt hjärta. Det är där Guds rike finns. Och Guds rike växer i dig precis som en deg genom kyrkans specialjäst. Den jästen heter JESUS. Guds rike ska knådas in i ditt hjärta. Det är vad vi gör i kyrkan. Och det tar tid. Ett helt liv.

Björn: Wow! Jesusjäst! Lycka till med baket!

Bagaren: Lycka till du också. Nu är den här lussedegen färdigknådad. Tiden är inne, Guds rike är nära.

3: advent

Rekvisita: Bidräkt och biram

Garnnystanet leder tillbaka till andra sidan, nedanför predikstolen. Johannes döparen kommer framklivande!

- Björn: Nämen... Jag måste nästan säga ... Wow! Är du en rymdvarelse? Från Stjärnornas krig?
Johannes: Tok heller. Jag heter Johannes döparen. Jag har på mig en bidräkt.
Björn: Varför det? Det finns väl inga bin här inne?
Johannes: Nej, men där jag bor finns det bin. Ute i vildmarken. Och jag lever på binas honung. Tillsammans med något annat gott: gräshoppor.
Björn: Blå! Käka gräshoppor.
Johannes: Dom är supersmarriga! Prova.
Björn: Nej tack. Vi har inte riktigt samma smak. Men vad gör du här? Bor du också i advent?
Johannes: Så klart jag gör. Det är jag som ropar så alla ska höra. Jag har stark röst. Guds rike är nära, ropar jag. Det finns många som ropar annat. En ropar: Kom och köp konserverad gröt. Någon annan ropar: Köp en resa till Thailand. Men jag ropar: Guds rike är nära. Det är därför jag bor i advent. För att jag har en stark röst. Ock så gillar jag honung ... med rostade gräshoppor!
Björn: (vänd mot församlingen)Och då säger Björn ... Wow! Lycka till Johannes. Jag ska lyssna noga efter din röst. Men nu ska jag följa den röda tråden vidare.

4: advent

Rekvisita: Marias dräkt finns redan i kyrkan då den används till skolvandringar.

Tråden rullas upp vidare tillbaka i mittgången. Maria kommer gående i gången från andra hållet. Hon är stor och tung och går med möda. Jag går henne till mötes.

- Björn: Kära vän! Här går du alldeles ensam. Vad det ser tungt ut. Är du trött? ska du inte luta dig på mig en liten stund? Vad heter du?
Maria: Jag heter Maria. Tack det var snällt! Det är skönt att få vila en liten stund när magen med bebisen i har blivit så här stor och tung. Men jag är inte ensam! Min man Josef är någonstans i krokarna han också. (ser sig omkring)
Björn: Vart är ni på väg? Det verkar ju lite opraktiskt att vara ute och resa på det här sättet när man alldeles snart ska få en liten bebis. Borde inte du vara hemma och vila dig i stället. Semester kan ni väl ha någon annan gång?
Maria: Semester? Vad menar du?
Björn: Nej, visst! (Vänder sig till församlingen) Jag glömde att det nu är ca år 0. Alltså lite mer än 2000 år sedan. Då hade de ju inte semester. Inte ens jullov eller mobiltelefon.
Maria: Har du inte hört? Kejsaren vill ju räkna alla människor. Därför är vi på väg till Betlehem. Och alltid finns det väl någonstans där jag kan få föda mitt barn om det nu skulle bli så att bebisen vill ut när vi är i Betlehem.
Björn: Ja det får vi hoppas. Det är kallt om nätterna. (Klappar magen).
Maria: Vet du, att det kom en ängel till mig?! Jag var ensam hemma och plötsligt blev det alldeles ljusst i rummet. Och så stod han där! Jag blev ju väldigt rädd! Men han sa att jag inte skulle vara det, och på något sätt förstod jag att han ville mig väl. Han sa att jag skulle föda en son
-

och att han skulle heta Jesus och bli kung. Visst är det märkvärdigt! (Sedan reste jag till min Kusin Elisabeth som också väntar barn. Och hon ropade när hon fick se mig: Välsignad är du och välsignat det barn du bär inom dig! Hur kunde hon veta det?! Jag undrar! Jag är så glad och ängeln sa att jag ska få kraft att orka!)Så det här kommer att gå bra! Snart kommer Josef och vi ska vidare! Vi måste skynda oss: Guds rike är nära

Björn: Lycka till Maria! Nu får vi lyssna till kören och jag ber alla fyra som bor i advent att hjälpa till med sången.

Vi går fram och de tre andra rollerna träder också fram och ställer sig bredvid varandra. Jag bollar garnrullen med röd tråd och kören börjar sjunga:

1. Adventstid kom till mitt ensamma hus;
Jag sätter i staken ett sparat ljus.
Något skall ske bortom frostig advent;
jag väntar en gåva, som Herren sänt.

2. Den gåvan är av ett helt annat slag
än gåvor vi ger till varann´ var dag.
Öppna din tillstängda dörr i ditt hus.
Så lyser i mörkret ett litet ljus.

Text & musik: Carl Bertil Agnestig